No. 73. **1841.**

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag **21 Junij.**

Het *Weekblad van het Regt* bevat in zijn n°. van 17 dezer het onderstaande, behartigingswaardige artikel. Dat de *Vlissingsche Courant* de daarin uitgedrukte gevoelens [illegible] jl. toen men nog eerst voorzag, dat zou *kunnen* gebeuren, wat sedert gebeurd is. Men is met regt eenigzins nieuwsgierig, of deze en andere welmeenende wenken en pogingen al dan niet van eenig gunstig gevolg zullen zijn voor de veroordeelden. Of *volharden* tegen de publieke opinie in, (met gevaar, om de toeneming der door den Koning reeds verworvene populariteit tegen te gaan,) nog altijd het kenmerk der Nederlandsche regering blijven moet. Men vraagt, voor dat geval: wat kunnen de mannen beoogen, die den Koning daartoe raden? Hebben zij er goede redenen voor, zwaarwigtiger en meer afdoende dan die, welke de pers voor eene tegenovergestelde wijze van handelen heeft aangevoerd, — men geve die dan op, en de natie zal ze eerbiedigen en er in berusten. Heeft men echter zulke redenen *niet*; schroomt men aan de natie te zeggen, *waarom* men zoo onverbiddelijk is; gaat men maar voort met *zwygen* en *volharden*; — welk opregt vaderlander zal dit dan kunnen goedkeuren, het in overeenstemming achten met hetgeen men, in eenen constitutionelen staat, aan de natie, aan de publieke opinie verschuldigd is? Zou dit geene minachting verraden voor het algemeen oordeel, en, reeds deswege, niet hoogst onraadzaam zijn?

Wij hopen nog op iets beters, en vleijen ons, dat de vrijzinnige mannen, welke den Koning naderen, niet verzuimen zullen, om Z. M. deze zaak uit het ware oogpunt te doen beschouwen, ten einde H. D., alsnog terugkomende op het vroeger genomene besluit, moge gehoor geven aan den met bescheidenheid door de dagbladpers geuiten wensch van al wat wel denkt onder de Natie, en hetwelk de eer en den roem van zijnen Vorst opregtelijk bemint.

GRATIE.

Daar zijn geen gevaarlijker menschen in een land, dan zij die alle de daden der grooten en magtigen vergoden en bewierooken; dan zij die voor Koningen en Vorsten geene andere taal hebben dan die der lage en kruipende vleijerij. Ons Nederland heeft dit, helaas, maar al te veel met schade en schande ondervonden; en waarlijk dit kan niet genoeg worden herhaald, opdat men, met het oog op het voorledene, wake voor de toekomst, opdat men toezie en zorge, dat men niet het land nieuwe rampen berokkene, en onzen tweeden Willem bederve, door hem wijs te maken, dat er geen einde aan zijne deugden en grootheid zijn kan.

Onze lezers weten genoeg, dat wij geenszins schroomen de handeling van onzen Koning of van Zijne Ministers te prijzen, wanneer wij meenen, dat dezelve dit verdienen; maar het is juist daarom, dat wij even onbeschroomd laken alles wat in onze oogen verkeerd is.

Tot dit laatste vatten wij heden de pen op; met kracht en ernst willen wij heden bestrijden, eenen maatregel onlangs door den Koning en zijne Regering genomen.

Wij zullen spreken over een onderwerp, waarover wij met opzet hebben gezwegen, zoo lang er nog een flaauwe hoop bestond, dat men van zelve op eene treurige dwaling zou terugkomen.

Maar nu wij eenmaal tot spreken hebben besloten, zullen wij dan ook zeggen alles wat in ons oog waarheid is, en, zoo wij hopen, in korte verstaanbare woorden; want wij bezitten haar niet, en wij benijden haar niet, de kunst om onze afkeurende stem te doen voorafgaan door eene menigte verontschuldigingen en complimenten; en haar in te kleeden in eene reeks van zoetsappige woorden; — pleisters voor de wond, ten einde zoo mogelijk het onaangename der zaak door schoone woorden te verbloemen.

Zie hier, waarover wij klagen.

Ook wij hebben sedert lang, ja van den aanvang af, met afkeuring, met leedwezen, met ergernis zelfs gadegeslagen de hardnekkige vervolgingen tegen de schrijvers en den uitgever van den *Tolk der Vryheid*; niet omdat wij ons willen opwerpen als onbepaalde verdedigers of bewonderaars van alles wat in dit blad is geschreven en gedrukt; ook niet, omdat wij het voor onmogelijk houden, het één of ander daarvan naar de strengste letter der strafwet te plooijen; maar omdat wij die vervolgingen houden voor onstaatkundig, gevaarlijk en onregtvaardig.

Onstaatkundig, omdat het eene onbetwistbare waarheid is, dat geene Regering dan in den uitersten nood, als tot een laatste redmiddel, hare toevlugt moet nemen tot stelselmatige vervolging van politieke misdrijven; zij versterkt daardoor hare vijanden, wekt belangstelling en medelijden jegens hen op bij de menigte, die hen al spoedig als martelaars hunner gevoelens en gedachten begint te beschouwen.

Gevaarlyk, omdat het almede eene waarheid is, die de geschiedenis van alle tijden geleerd heeft, dat die gestadige, herhaalde vervolgingen van dezelfde personen, op dezelfde plaats, om dezelfde redenen, op den duur eene zeer verkeerde uitwerking hebben.

Onregtvaardig, eindelijk, en dit bovenal. — Wanneer men toch al eens wil aannemen, dat onze Regering zoo ver gekomen is, om inderdaad hare vijanden of tegenstanders met de wapenen der Strafwet te moeten bestrijden; dan ook moeten die vervolgingen, op straffe van *onregtvaardig* te worden, *algemeen* zijn; dan moet men niet den kleinen dief ophangen en den grooten laten loopen; dan moet men niet één bij uitsluiting vervolgen, en weder vervolgen, en altijd vervolgen, en de overigen ongemoeid laten. — Dit is niet regtvaardig, dit is niet billijk; de wet, die voor allen gelijk is, moet ook voor en tegen allen gelijkelijk worden toegepast en gehandhaafd.

En toch, wat vreemd schouwspel hebben wij in Nederland zien vertoonen! — Of is de *Tolk der Vryheid* het eenige oppositie-blad? Of is er in andere bladen nooit iets gezegd, in deze dagen, dat niet met gelijk regt, aanleiding tot vervolging en veroordeeling had kunnen geven? — En zoo al neen, dan zal het toch wel niet zijn tegen te spreken, dat wij eenen tijd lang zijn bestormd geworden door een aantal schandelijke schotschriften, waarin het wemelde van lage en vuile aantijgingen, niet tegen de Regering, maar tegen individuen, tegen het koninklijke Huis, tegen deszelfs leden, en wel bepaaldelijk tegen den weleer zoo vergoden en gevleiden, thans zoo laaghartig verguisden Willem I; oproerkreeten, waarover ieder weldenkende, welke staatkundige partij ook toegedaan, zich ergerde en verontwaardigde. — En toch tegen dat alles zag men de Regering, het Departement van Justitie, het Openbaar Ministerie stil zitten; tegen dit alles geene vervolging, geene Strafwet, geene veroordeeling, geene gevangenis, geen schavot.

En waarom niet? Was het, omdat men dit lage geschreeuw verachtte? Was het omdat men het vreesde?

Wij zullen het niet onderzoeken, maar *wy*, hoezeer ook geene vervolging willende uitlokken, brengen daarvoor der Regering volstrekt *onze hulde niet*. Wij zouden dit eerst doen, als men dienzelfden weg bewandelde met *allen*; want wij herhalen het: vervolg *allen* of *niemand*.

Maar wij vragen integendeel: als gij met die allen zoo zachtmoedig te werk gaat, waarom moeten wij dan ieder oogenblik nieuwe vervolgingen zien aanvangen en volhouden tegen den uitgever en de schrijvers van dit ééne blad, en tegen hen alleen? Waarom moet dan aan dien uitgever, als hij zich voor u vernedert, als hij genade vraagt, die genade worden geweigerd? Waarom moet hij, op hetzelfde oogenblik bijna dat zijn verzoek wordt afgewezen, geboeid en geketend door Gronings straten naar de gevangenis gevoerd worden? Waarom mogt de bede zijner vrouw en kinderen, dat gij hem ten minste in hunne nabijheid laten zoudt, niet verhoord worden?

Zullen wij waarheid spreken, dan moeten wij zeggen, dat voor ons de reden van dit bedroevende onderscheid niet in het duistere ligt; wij zullen er ons echter niet mede inlaten; wij zouden daartoe ons moeten verdiepen in staatkundige beschouwingen, waarmede wij ons niet willen bezig houden. Genoeg is het ons te zeggen, dat zulk eene ongelijke behandeling niet regtvaardig kan genoemd worden.

Ware de vervolging al goed te maken, *gratie* had aan Bolt, toen hij schuld bekende, toen hij berouw toonde, niet geweigerd moeten worden.

Het *Handelsblad* van 10 Junij ll. heeft aangetoond, dat daartoe nooit meerdere omstandigheden te zamen liepen dan hier, op gronden, waarmede wij ons grootendeels vereenigen.

Het is zoo, wij leven in eenen tijd van verzoening; de Koning heeft zijne komst tot den troon door daden van grootmoedigheid willen kenmerken; een generaal pardon werd verleend aan veroordeelde militairen; maar waarom ook niet aan burgerlijke veroordeelden? Wij hebben dit meermalen gevraagd; maar wij wachten nog naar het antwoord.

Maar hier vooral was het schoon geweest te vergeven; — de Koning wil zeker zijn vijanden niet haten, maar hun wel doen, ten einde hen te noodzaken zijne vrienden te worden en zich met hem te verbroederen! *Hy*, de Koning, zijn Huis, is aangerand en beleedigd; waar kan ooit schooner gelegenheid zijn, om ware, opregte grootmoedigheid te toonen? hier vooral had men den Koning de inspraak van zijn eigen hart moeten laten volgen; en dan had hij zeker genade geschonken.

Wij zullen er niet eens van spreken, dat die ontijdige gestrengheid een bloeijend huisgezin in het verderf stort; eene onschuldige vrouw met drie kinderen in armoede en ellenden kan brengen, want dit is het gewone lot van hen die het ongeluk treft eenen misdadiger tot echtgenoot of vader te hebben. Maar inderdaad, als men alle driften ter zijde stelt, en bedaard wil redeneren, dan was toch het misdrijf van dien Bolt zoo verschrikkelijk groot niet. Verdedigen willen wij zijne handelingen niet; want op zich zelve zijn zij verkeerd; het aanheffen van oproerige kreeten, hoe dan ook, met welk doel dan ook, is nooit geheel te verschoonen; maar het kan somtijds *vergefelyk* zijn. En dat was het hier. Immers vergeet toch niet dien kermis-nacht, die wafelkraam, die wijnplengingen en feestdronken. Want als gij daaraan denkt, dan zult gij met ons komen tot het besluit, dat hier minder te denken valt aan opzettelijke boosaardigheid en zucht om onrust en ontevredenheid te zaaijen, dan wel aan eene opgewondene, dronken bui van jeugdige loszinnigheid.

Neen, dat had men niet zoo hoog moeten opnemen; er is niets wat die geacharneerde vervolgingen wettigt, regtvaardigt.

Waren wij geroepen den Koning onze meening te doen kennen, wij zouden hem toespreken zonder haat en zonder vrees, en zeggen: « Sire, het was een slechte, een verderfelijke raad, dien men u gaf, toen men u de afwijzing van het verzoek om gratie van Bolt deed onderschrijven, er is daarover maar ééne stem in geheel het land, ééne stem van afkeuring; — het is groot en zoet zijne vijanden te vergeven; en, geloof ons, ééne enkele daad van grootmoedigheid zal u meer vrienden baren, zal uw bestuur meer doen beminnen en eerbiedigen, meer kracht bijzetten, dan eene reeks van hatelijke en strenge vervolgingen; — daarom keer terug, zoo lang het nog tijd is; want het is edel, het is groot, ook voor eenen Koning, om dwalingen te erkennen en te herstellen. Daarom, Koning, wij smeeken, wij bidden u niet, maar wij raden u: — schenk nog genade aan Bolt, aan Meeter, aan Rienks, en zoo zij u dezelve niet vragen, biedt ze hun edelmoedig aan; en vooral gelast uwe dienaren, dat zij die lieden met vrede laten: uwe wijsheid vordert dit van u, uw eigen belang raadt het u aan, gebiedt het u. Sire, beproef eens deze goede daad, en gij zult zien, welke heerlijke, welke zoete vruchten gij er van plukken zult, bij uwen eersten togt naar Groningen."

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 13. Junij. Men heeft thans stellige tijdingen omtrent een zwaren brand, die den 29. der vorige maand in de hongaarsche stad Kaschau gewoed, en meer dan honderd huizen, waaronder het paleis van den Bisschop, vernield heeft.

— In een berigt, door de Leipziger *Allgem. Zeit.* medegedeeld, komt onder dagteekening van 5 Januarij uit Batavia (zoo het schijnt uit een brief van eenen Duitschen ambtenaar aldaar, getrokken) het volgende berigt voor: « Daar in de jongste tijden de goudmijnen op Sumatra, ten gevolge eener betere bearbeiding, zoo veel te meer zijn beginnen op te leveren, is onze regering thans voornemens, ook in het district Gorandalo op Celebes oostkust aanwezige goudmijnen op nieuw in bearbeiding te brengen. Sedert verscheiden jaren werd in die goudmijnen niet meer gewerkt, want, ofschoon de hoeveelheid van het gewonnen goud niet onaanmerkelijk was, zoo werden van den kant der beambten aldaar aan onze regering zoo veel bewerkingskosten in rekening gebragt, dat zij besloot om het goudgraven bij Gorandalo voorshands te staken. — Vaartuigen, dezer dagen uit Bankok in het koningrijk Siam alhier aangekomen, hebben de tijding gebragt, dat de Siamezische vloot omstreeks het midden van November ll. eene overwinning ter zee op het eskader van Cochinchina behaald en hetzelve vernield heeft."

ENGELAND.

LONDEN, den 12. Junij. Lange kolommen in onze dagpapieren blijven nog vervuld met de bijzonderheden van den schrikkelijken brand, die den grooten paardenschouwburg van Astley vernield heeft. Tot den 9. des morgens zijn de spuiten op het puin blijven werken, dat nog des avonds van dien dag zware wolken rooks uitgaf. Niet minder dan 31 huizen zijn, behalve het vernielde tooneel-gebouw, bij dezen brand beschadigd. Het nader onderzoek heeft doen blijken, dat de brand ontstaan moet zijn op een der beneden-tooneelvloeren, waar eenig zaagsel lag, op hetwelk door de reten van eenen boven-vloer eenig vuur gevallen moet zijn gedurende de vertooning van het verbranden van Woodstock, een tooneel behoorende tot het den vorigen avond gespeelde stuk: *de oorlogen van Olivier Cromwell.* De schade bedraagt meer dan 30,000 pond. De tegenwoordige huurder, heer *Dacrow*, is nevens zijn gezin niet dan met de uiterste moei-

te ontsnapt; waren zij vijf minuten later wakker geworden, alsdan hadden zij allen moeten omkomen. Eene der 11 vrouwelijke bedienden heeft het leven verloren omdat zij, bijna naakt uit het bed gesprongen, terug geloopen was om eenig kleeding-stuk aan te trekken. Het gezin wilde eerst door de groote deur ontsnappen, die in Westminster-road uitkomt, maar kon dezelve niet openen, en moest door naauwe gangen en trappen, die alle reeds vol rook waren, elders eenen uitgang zoeken. De snelle voortgang der vlammen wordt voornamelijk toegeschreven aan de zonderlinge zamenstelling van het dak, hetwelk uit kunstrijk in een gevoegde scheeps-masten en raa's, met zeildoek overdekt, gevormd was, hoezeer het zich van binnen ruim zoo prachtig voordeed, als dat van eenig onzer andere schouwburgen; inzonderheid was de lichtkroon allerluisterrijkst. Dat het vuur niet reeds in de geboorte, en slechts door buiten het gebouw opgemerkte teekenen ontdekt is, wordt aan zorgeloosheid van den nachtwachter, welke hetzelve op onderscheiden uren van binnen moest doorgaan, geweten. Er waren ongelukkiglijk in dezen schouwburg geene zoogenoemde klik-klokken (*tel-tale-clocks*) aanwezig gelijk te Drury-lane en elders, door welke uurwerken men de zekerheid kan hebben of de wacht wel overal en geregeld zijn pligt heeft waargenomen. Het is de derde maal dat de schouwplaats van dit tooneelgezelschap afbrandt; een soortgelijk ongeluk had het in 1794, en wederom in 1803, tijdens het het bestuur van *Astley*, den zoon, getroffen.

— Onder het opschrift *Iersche rust* deelen onze bladen het volgende artikel mede: De tegenwoordige staat van het *rustige* Ierland kan men opmaken uit den volgenden optel der misdaden, die alleen in het district van Nenagh gepleegd zijn tusschen den eersten November van het vorige en den 24. Mei van het tegenwoordige jaar, als: moorden, 6; pogingen tot moord, 1; zware mishandelingen, 9; boosaardige beschadiging, 9; bezit van onaangeteekende wapenen, 5; dreigbrieven, 50; brandstichting, 15; gewapende zamenrotting, 88. In het graafschap Tipperary worden nog gedurig zoogenoemde Rockiten-waarschuwingen gegeven, te weten bevelen, welker niet-volvoering door een nachtbezoek van moordenaars gevolgd wordt.

— Een storm van donder en hagel is onlangs over een deel van Engeland henen getrokken, overal, op zijnen weg verwoestingen aanrigtende, van welken men zelden voorbeelden ziet. De bui kwam over het Oostelijk gedeelte van het kanaal, werd eerst te Portsmouth en te Brighton gevoeld, ging vervolgens over de graafschappen Sussex, Hampshire, Surreij, Berkshire, Middlesex, een deel van Buckinghamshire en Oxfordshire en strekte zich uit tot in Glocestershire. Hare vreeselijkste werking en de zwaarste daardoor veroorzaakte schade is omstreeks de middendeelen van het bosch van Windsor, des avonds tusschen 9 en 10 ure, ondervonden. Vijf koeijen zijn er door het bliksemvuur gedood, voor verscheiden duizend pond aan glas gebroken, daken van huizen en kerken zwaar beschadigd, alle veldgewassen vernield, ja zelfs vrij zware takken van de vruchtboomen geslagen, zijnde de hagelsteenen meestal zoo groot als knikkers en verscheiden als stuiters of okkernoten geweest. De storm schijnt zich in breedte omtrent over eenen graad te hebben uitgestrekt.

— Een onzer bladen verhaalt, als *wonder der stoomkracht*, dat twee personen, ll. Vrijdag na den middag Brussel verlaten hebbende, den volgenden dag kwartier, voor zeven ure des avonds te Liverpool zijn aangekomen, hebbende alzoo eenen afstand van 430 Engelsche mijlen, of 140 uren gaans, in 27½ uren tijds afgelegt. Onze reizigers waren van Brussel langs den spoorweg naar Ostende vertrokken, hadden zich aldaar op de stoompaket naar Blackwall ingescheept, van daar den spoorwagen naar Londen genomen en waren in die hoofdstad aangekomen op het oogenblik dat de groote spoortrein naar Liverpool vertrok.

— Te Londen speelde men, dezer dagen, in den Victoria-Schouwburg, een stukje, getiteld *Simon Lee*, waarvan de hoofdpersoon, Miss *Vincent*, tot genoegzaam aan het einde toe, aller wreedst door het lot wordt vervolgd en gekweld, om eindelijk, als ter belooning harer deugd, op eens, schatrijk en volmaakt gelukkig te worden. De actrice speelde zoo roerend natuurlijk, dat, onverwacht, eene huilende en snikkende stem uitriep: ik ben geen eerlijk man, als gij ooit gebrek zult lijden, zoolang ik een schelling op zak heb! Het was een matroos, dien men hoorde, een ruwe zeebonk, zoo even, uit Brazilie te Londen aangekomen, en die nu, wegens stoornis der publieke orde, voor het Policie-Bureau van *Union-Hall* te regt heeft gestaan, maar ten verzoeke van Miss *Vincent*, die uit wederbarmhartigheid, de boete voor hem betaald heeft, terstond is ontslagen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 14. Junij. Te Bordeaux heeft men, den 9. des avonds, van het oosten naar het westen eene luchtverheveling de helft van den hemelboog zien doorloopen, van de soort welke gewoonlijk luchtsteenen uitwerpen.

— Een dagblad verzekert, dat de auteursgelden, en andere uit zijne verbindtenissen met verschillende schouwburgen spruitende inkomsten van den bekenden *Scribe*, hem, gedurende het afgeloopen tooneeljaar alleen, de verbazende som van honderd twee en tachtigduizend francs hebben opgeleverd, en dat deze auteur, die zijnen naam zoo waardig draagt, daar hij thans zijn driehonderd en vijftiende stuk onder handen heeft, sedert 1816 tot heden, twee millioen honderd en twaalfduizend francs met zijne tooneelstukken heeft gewonnen.

— Eene jonge vrouw te Gray (haute-saone) die nimmer moeder scheen te kunnen worden, heeft het schoone, pas geboren kind harer buurvrouw uit de wieg gestolen, en, om alle vermoeden van diefstal weg te nemen, de wieg in den brand gestoken. De wanhopige moeder vond, toen zij te huis kwam, niets dan asch en verteerde beenderen, zijnde het overschot van eenig geitenvleesch en gebeente, vooraf in de plaats van het kind gelegd. Vervolgens met den roof ontvlugt, om, schijnbaar, elders te kunnen bevallen, en later met het wicht terug te keeren, werd zij echter door hare familie-zelve opgespoord en ontdekt, zoodat nu de moeder haar kind (dat middelerwijl goed door eene geit gezoogd was) frisch en gezond weêrgekregen heeft, en de zonderlinge diefstal voor de regtbank ter bestraffing gebragt is.

BELGIE.

BRUSSEL, den 16. Junij. De generaal *Olivier* zal dit jaar het bevel voeren over het kamp van Beverloo. De twee brigades infanterie staan onder de bevelen van den generaal-majoor *Langerman* en den kolonel *Ruzette*. De ruiterij (lansiers en kurassiers) zal door den generaal-majoor *Anoul* worden gekommandeerd. Al de troepen zullen omstreeks den 1 julij vereenigd zijn.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 15. Junij. De Hooge Raad, kamer van strafzaken, heeft heden, onder anderen, uitspraak gedaan in de zaak van *W. G. Verloet*; en het door hem ingestelde beroep in cassatie, tegen het bekende arrest van het provinciaal geregtshof van Holland, verworpen.

ROTTERDAM, den 16. Junij. Z. M. de Koning heeft Zaturdag avond zijnen plegtigen intogt te Venlo gehouden, aldaar aan een banket van zes en dertig couverts, van stads wege aangerigt, deelgenomen, de illuminatie bezigtigd, den volgenden dag, na de Godsdienstoefening, de vestingwerken en tuighuizen geïnspecteerd, daarop de burgerlijke en militaire autoriteiten ten gehoore toegelaten, en des namiddags ten drie ure die stad verlaten, om Hoogstdeszelfs reis naar Maastricht over Roermonde voort te zetten, in welke laatstgenoemde plaats het volk de paarden van het rijtuig heeft afgespannen, om Z. M. als in triomf binnen te trekken.

GEMENGDE BERIGTEN.

De pest blijft in Sijrie woeden. — Op de Newa varen reeds 31 stoombooten. — De bergvallen welke dezer dagen in de omstreken van Napels veel schade hebben veroorzaakt, herhalen zich binnen de muren dier stad. — Klein Wallachije wemelt van rooversbenden, die bij 100 en 200 man de dorpen overvallen en uitplunderen. — Te Eutin, de geboorteplaats van *Karl Maria von Weber*, wordt voor denzelven een standbeeld in brons opgerigt, en zijne werken op 's lands kosten op koper gegraveerd. — De ex-koningin van Spanje is zeer melancholijk. — De aartsbisschop van Parijs heeft klagten ingeleverd, dat de werklieden aan de lands-werken zoowel des Zondags als met de Feestdagen door werkten. — Door Parijs trekken vele soldaten van alle wapenen, die met verlof huiswaarts keeren. De vrees voor oorlog schijnt dus geweken te zijn. — De Turken zijn op Candia geland, doch door de Candioten geslagen. — Den 12. des avonds, zijn te Rouen 22 jongelingen gearresteerd, welke eene charivari aan den aartsbisschop wilden geven. — De wereld- en kloostergeestelijken gaat het in Spanje niet best; dagelijks komen er te Rome aan, die zich over het bestuur van hun land beklagen. — Tusschen den Hertog *van Nemours* en de Gouverneur-Gen. *Bugeaud* heerscht oneenigheid. De eerste wil nu niet meer vechten, en de laatstgem. heeft de hoofd-officieren van het Afrik. leger vergeleken bij den muilezel van den maarschalk *van Saksen*, die twintig jaar den oorlog medegemaakt had, en toch een ezel gebleven was. Tot welk dieren-soort zouden de officieren van minderen rang nu wel behooren? en de soldaten dan?! — Te Roermonde hebben de burgers zich tot trekdieren vernederd en bij Zr. Ms. intogt aldaar paarden-dienst verrigt. — Te 's Bosch moet den 18. een jubelmuzijkstuk uitgevoerd zijn, door de vereenigde muzijkanten, hoornblazers en tamboers van het binnen die vesting garnizoen houdende 4e reg. inf. — Te Parijs telt men thans 114 notarissen. — Den 18 Junij 1841 dankvast- en bededag, in de Gereformeerde Gemeente te Benthuizen, en zoo vele de Heere daartoe elders belieft op te wekken. (*Rott. C.*) — De koning van Beijeren bevindt zich te Venetie. — Koning *Leopold* en gemalin gaan eenige dagen te Londen doorbrengen. — Te New-York is den 29. ll. de nat. schouwburg afgebrand, ten gevolge van opzettelijke brandstichting. Een meisje heeft daarbij het leven verloren. — Een schip vol landverhuizers dat van Limerick naar Quebec onder weg was, is op Red-Island-Reef gestrand, en van de 150 aan boord zijnde personen slechts 8 gered. — Ook de Londensche paket is vergaan.

INGEZONDEN STUKKEN.

Onder de spreuk: «Eere wien eere toekomt" lazen wij in de *Gossche Courant* van den 14 Junij ll. een berigt omtrent de komst van Z. H. E. den bisschop van Curium, in het 4e district van Zeeland, ter inwijding der nieuw gebouwde Roomsch Katholijke kerk te IJzendijke. Men prees daarin met regt de wijze van handelen, door den heer Brevet, burgemeester te IJzendijke, bij gelegenheid der komst van Z. H. E. in dat district gevolgd. Echter meenen wij te moeten aanmerken, dat het beginsel dier handeling, alsmede de tegenwoordigheid van zijn E. A., en van den E. A. heer kantonregter te Oostburg, beide Protestanten, bij het celebreren door Z. H. E. van het eerste misoffer in de genoemde kerk, in niets anders kan bestaan dan in eene uit hunnen stand in de maatschappij voortvloeijende pligtpleging, en dat men uit de tegenwoordigheid van deze en meer andere voorname Protestanten bij het vieren dier mis, weinig tot hunne verdraagzaamheid (welke wij echter in geenen deele aan die heeren willen ontzeggen) kan besluiten. Dan vooral is ons het gezegde van den steller van het berigt in de *Gossche Courant* duister, dat die mis door genoemde heeren met *alle devotie* (*) zoude zijn bijgewoond, daar zij als Hervormden den R. K. Ritus niet volgen, en datgene wat bij de R. K. het wezen der mis uitmaakt niet mogen gelooven; zoodat hunne aandacht niet dan zuiver bespiegelend kan geweest zijn.

(*) *Devotion — piété, attachement aux pratiques religieuses. Piété — affection et respect pour les choses de la religion.* *l'Académie.*

Wy meenen deze bepaling van het woord te moeten nemen; — wil men by extentie daarmede te kennen geven: «Disposition à faire tout ce que veut une personne, tout «ce que peut lui plaire," dan is het anders met de zaak gelegen, en wy hebben er vrede mede.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 19 Junij. Sedert den 17 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers; The William, T. Hall, Newcastle, steenkolen.

Voor Gend bestemd:

The Curtis, G. D. Guffin, Havannah, suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van de reede naar zee gezeild:

Eliza, J. Kroeger, Gohteuburg; Agnetha, J. Teals, St. Ubes; Lagoda, W. Schipmann, Boston; Quadelille, A. Pancher, Havre de Grace; Columbicen Packet, R. Garrel, Londen; Massaehuchets, E. Wilson, Newbessord; Providentia, M. Johnson, Sundswald; Henriette Auguste, J. F. Raesch, Memel; The Arrabian, J. Howesch, Charleston; The John Cook, J. le Vos, Lissabon; der Albion, J. Folcher, Gohtenburg; Notcher, N. A. Burwell, Avontuur; Constitution, H. W. Peabodij, Boston; The Gaspian, E. Bellings, Breton; allen met ballast, de Vrouw Wanna, W. B. de Buhr, Bremen; The Nancij, H. W. Hagberg, Constantinopel; Sophia Dorothea, N. de Meire, Singapore; Bellona, C. Eastwell, IJerseij; La Camille, T. Cabaij, Havre de Grace; de Windhond, E. Langhetee, Buenos Aijres; Wilhelm, L. Jongebloed, Lubeek; Gezina Jatina, R. C. Faaij, Mittaw; St. Antonius, H. A. Klein, IJerseij; The Russian, D. S. Read, New-York; allen met stukgoederen; de Vrouw Christina, C. Meijer, lijnwader, Hull

Van Gend gezeild:

Harnana, J. Rergering, suiker, Hamburg.

VERE, den 17 Junij. Heden morgen zijn naar zee gezeild de Engelsche brik Triton, kapitein G. Jackson, naar New-castle, en de schoener Zitelle, Kapitein R. Monkman naar Hull, beide met ballast van Middelburg.

ADVERTENTIEN.

† † † De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 29 Junij 1841, des namiddags ten 3 uren, in de Societeit *La Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug, te Vlissingen, in het openbaar aan den meestbiedenden presenteren te Verkoopen:

Een HUIS en ERF, met annex PAKHUIS en daar achter gelegen TUINTJE, staande en gelegen te Vlissingen, op de Peperdijk en uitkomende bij de voormalige Waalsche Kerk, Wijk I. No. 110 en 111;

En een KUIPERSWINKEL, staande en gelegen te Vlissingen, in de Walstraat, Wijk H. No. 21.

Daags vóór en op den dag der Verkooping voor een ieder te zien.

† § † De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Woensdag den 23 Junij 1841, des voormiddags ten 10 uren, aan het Venduhuis op de Beurskaai, Wijk D. No. 20, publick en aan den meestbiedenden presenteren te Verkoopen:

Eene partij MEUBILAIRE GOEDEREN, bestaande in Tafels, Stoelen, Spiegels, Ledikanten en een Mangel; voorts eene aanzienlijke partij Boeken, Prenten, Schilderijen, eenige Drooge Verwstoffen, eene partij Schuppen, Koper-, Tin-, Porcelein-, IJzer- en Vaatwerk, en wat meer zal worden gepresenteerd.

Daags voor de Verkooping voor een ieder te zien.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE.

JUNIJ 1841.

Van Vlissingen.			ur. m.	Van Breskens.			ur. m.
Maandag	21,	nm.	1.30	Maandag	21,	nm.	2.30
Dingsdag	22,	—	2.	Dingsdag	22,	—	3.
Woensdag	23,	—	2.30	Woensdag	23,	—	3.30
Donderdag	24,	—	3.30	Donderdag	24,	—	4.30
Vrijdag	25,	—	4.30	Vrijdag	25,	—	5.30
Zaturdag	26,	—	5.	Zaturdag	26,	—	6.
Zondag	27,	vm.	6.30	Zondag	27,	vm.	7.30
		nm.	6.30			nm.	7.30

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.